

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj P-1862/2024-83

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Petri Kušević Fraculj, u pravnoj stvari I-tužiteljice Fany Tolić Mrđen, OIB 93437404276, i II-tužitelja Svena Mrđena, OIB 15660406463, oboje iz Zagreba, Gundulićeva ulica 56, oboje zastupanih po punomoćnici Nadi Magdić, odvjetnici iz Ogulina, protiv tuženika Addiko Bank d.d., OIB 14036333877, Zagreb, Slavonska avenija 6, zastupanog po punomoćnici Mariji Radelji, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Kožul i Petrinović d.o.o. iz Zagreba, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 28. travnja 2026. u prisutnosti punomoćnice I. i II-tužitelja Nade Magdić, odvjetnice, i zamjenice punomoćnika tuženika Lorene Meić, odvjetničke vježbenice u Odvjetničkom društvu Kožul i Petrinović, 29. svibnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Addiko Bank d.d., OIB 14036333877, isplatiti I-tužiteljici Fany Tolić Mrđen, OIB 93437404276, i II-tužitelju Svenu Mrđenu, OIB 15660406463, iznos od 1.128,30 EUR te zatezne kamate tekuće na pojedine iznose kako slijedi:

- na iznos od 109,45 EUR od 8. siječnja 2010. do isplate,
- na iznos od 76,61 EUR od 1. veljače 2010. do isplate,
- na iznos od 636,29 EUR od 27. listopada 2010. do isplate,
- na iznos od 305,94 EUR od 13. prosinca 2011. do isplate,

i to za razdoblje do 31. srpnja 2015. po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta, koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, za razdoblje od 1. kolovoza 2015. pa do 31. prosinca 2022. po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, za razdoblje od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, te za razdoblje od 30. prosinca 2023. do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje

banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužiteljima parnični trošak u iznosu od 3.804,59 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 29. svibnja 2026. do isplate, po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Prvotni tužitelj Boris Mrđen je 26. studenoga 2015. podnio ovome sudu tužbu, ispravljenu u pogledu činjeničnih navoda na ročištu 4. listopada 2017., u kojoj navodi da je s tuženikom sklopio Ugovor o kreditu broj 186-01/2007 od 10. siječnja 2007., na iznos od 222.400,00 CHF u kunsjoj protuvrijednosti, s rokom otplate od 15 godina. Nadalje navodi da je u čl. 3. Ugovora u kreditu ugovorena kamatna stopa od 4,50%, dok je u čl. 6. istog ugovora ugovorena promjenjivost kamatne stope sukladno odluci o kamatnim stopama ili drugom aktu banke. Još navodi da su stranke 14. prosinca 2011. sklopile Aneks br. 1. Ugovoru o kreditu kojim je izmijenjena odredba 3. Ugovora o kreditu tako da je ugovorena kamatna stopa od 5,25%, koja je promjenjiva. Nadalje navodi da je presudom Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013., koja je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-7129/13-4 od 13. lipnja 2014. u dijelu vezanom uz ugovaranje kamatnih stopa, utvrđeno da je tuženik u razdoblju od 1. lipnja 2004. do 31. prosinca 2008. povrijedilo kolektivne interese i prava potrošača, koristeći u ugovorima o kreditima nišetne i nepoštene ugovorne odredbe, na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja ugovorne obveze promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom tuženika, o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo i nisu utvrđeni egzaktni parametri i metode izračuna tih parametara, što je zbog neravnoteže u pravima i obvezama ugovornih strana za posljedicu imalo jednostrano povećanje kamatnih stopa. Još navodi da je Vrhovni sud Republike Hrvatske presudom i rješenjem poslovni broj Revt-249/14-2 odbio reviziju tuženika protiv navedene drugostupanjske presude kao neosnovanu. Nadalje navodi da je na temelju nišetne odredbe Ugovora o kreditu tuženik tijekom godina obračunavao tužitelju veće kamatne stope od ugovorene. Stoga prvotni tužitelj, pozivom na odredbu čl. 1111. Zakona o obveznim odnosima, tužbenim zahtjevom postavljenim u tužbi traži isplatu iznosa od 10.322,74 CHF u kunsjoj protuvrijednosti sa zateznim kamatama tekućim na pojedine iznose, uz naknadu parničnog troška.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu, ispravljenom u pogledu činjeničnih navoda vezanih uz prigovor zastare na ročištu 12. prosinca 2017., navodi da se u cijelosti protivi osnovi i visini tužbenog zahtjeva. Ističe da je nesporno da je s tužiteljem 4. srpnja 2006. sklopio Ugovor o kreditu br. 016-1628/2006 u iznosu od 74.800,00 CHF, te je

nesporno da je tim ugovorom ugovorena kamatna stopa od 3,88% godišnje, te je ugovoreno da je banka ovlaštena izvršiti promjenu kamatne stope sukladno Odluci o kamatnim stopama HAAB d.d. ili drugom aktu banke. Ističe da u presudama na koje se poziva tužitelj nije utvrđeno da bi bilo ništetna odredba kojom je ugovorena promjenjiva kamatne stope, te za svaki Ugovor o kreditu posebno treba utvrditi je li banka postupala savjesno ili nesavjesno prilikom promjene visine kamatne stope. Tuženik nadalje ističe da je postupao savjesno i u skladu s tada važećim propisima. Još navodi da je obavještavao tužitelja o promjenama kamatnih stopa tijekom trajanja ugovora, no da tužitelj nikad nije prigovorio izračunu kamatnih stopa niti je tražio raskid ili izmjenu ugovora. Također navodi da nije mijenjao kamatnu stopu po svojoj diskrecijskoj ocjeni, već u skladu s objektivnim kriterijima, rukovodeći se tržišnim uvjetima, te smatra da je valjana odredba ugovora o promjenjivoj kamatnoj stopi. Još navodi da su okolnosti koje su prouzročile povećanje obveze tužitelja nastupile nakon sklapanja predmetnog ugovora o kreditu i bez utjecaja tuženika na njih, te tuženik nije mogao postupati nesavjesno i nepošteno, jer navedene okolnosti nije mogao predvidjeti u trenutku sklapanja ugovora, pa o tome nije mogao ni informirati tužitelja. Nadalje navodi da je odredba o promjenjivoj kamatnoj stopi bila jasna i lako uočljiva, te je tužitelj bio informiran o rizicima kredita u CHF. Tuženik još ističe prigovor zastare za sve iznose do 26. rujna 2011., te prigovara tijekom zatezne kamate. Tijekom postupka predlaže odbiti tužbeni zahtjev, uz naknadu parničnog troška tuženiku.

3. Presudom ovoga suda poslovni broj P-7378/2015-29 od 26. siječnja 2018. donesenom u ovoj pravnoj stvari naloženo je tuženiku isplatiti prvotnom tužitelju iznos od 5.313,76 CHF u kunsnoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB na dan isplate sa zateznim kamatama tekućim na pojedine iznose (t. I. izreke), te mu naknaditi parnični trošak u iznosu od 5.518,57 kn (t. II. izreke), dok je odbijen preostali dio tužbenog zahtjeva u iznosu od 5.008,98 CHF u kunsnoj protuvrijednosti s pripadajućim kamatama (t. III. izreke).

4. Presudom i rješenjem Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ-2086/18-2 od 4. lipnja 2019. potvrđena je navedena prvostupanjska presuda u dijelu pod t. I. i II. izreke kojim je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 5.313,76 CHF u kunsnoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB na dan isplate sa zateznim kamatama tekućim na pojedine iznose, te mu naknaditi parnični trošak u iznosu od 5.518,57 kn, dok je ista presuda ukinuta u dijelu pod t. III. izreke kojim je odbijen preostali dio tužbenog zahtjeva u iznosu od 5.008,98 CHF u kunsnoj protuvrijednosti s pripadajućim kamatama.

5. Tužitelj je tijekom postupka (21. travnja 2023.) preminuo, te je postupak iza njega nastavljen po njegovim nasljednicima sada I-tužiteljici Fany Tolić-Mrđen i sada II-tužitelju Svenu Mrđenu.

6. Konačno postavljenim tužbenim zahtjevom u podnesku od 24. travnja 2026. tužitelji traže isplatu iznosa od 1.128,30 EUR sa zateznim kamatama tekućim na pojedine iznose na način kako je to pobliže navedeno u izreci presude, uz naknadu parničnog troška sa zateznim kamatama.

7. Sud je tijekom postupka izveo sljedeće dokaze: uvid u Ugovor o kreditu broj: 186-01/2007 sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine od 10. siječnja 2007.

potvrđen kod javnog bilježnika 15. siječnja 2007. (str. 8-18 spisa), Aneks br. 1 uz Ugovor o kreditu broj: 186-01/2007 sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine od 14. prosinca 2011. potvrđen kod javnog bilježnika 15. prosinca 2011. (str. 20-23 spisa), vještački nalaz od 28. rujna 2015. izrađen po stalnom sudskom vještaku za računovodstvenu i financijsku struku Mladenu Štefančiću (str. 26-29 spisa), otplatne planove (str. 42-51 spisa), specifikaciju uplata (str. 52 spisa), obavijest o promjenama kamatnih stopa po kreditu od 26. kolovoza 2015. (str. 53 spisa), obavijest u ukupno plaćenju glavnici, redovnoj kamati, zateznoj kamati i troškovima za razdoblje od 31. siječnja 2007. do 30. travnja 2013. (str. 54 spisa), pregled prometa za klijenta od 27. kolovoza 2015. (str. 55-59 spisa), simulaciju razlike između uplaćenih anuiteta i plana otplate s ugovorenom kamatom od 4,5% (str. 91 spisa) i uvid u ostalu dokumentaciju koja prileži spisu, financijsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku dipl. ing. Mariju Tkalecu iz društva "Vještak Tkalec" d.o.o., saslušanje svjedokinja Ksenije Vasilevski (str. 105 spisa) i Josipe Vrdoljak (str. 105 spisa), te saslušanje tužitelja kao stranke (str. 104 i 225 spisa).

8. Sud nije izvodio daljnje dokaze jer je činjenično stanje dovoljno razriješeno za donošenje odluke o meritumu spora, a osim toga obje stranke su na zadnjem ročištu i nakon upozorenja u smislu čl. 219. ZPP-a izričito navele da nemaju daljnjih dokaznih prijedloga i odustale su od svih predloženih, a neizvedenih dokaza.

9. Na temelju tako izvedenog dokaznog postupka, a cijeneći dokaze svaki za sebe i u njihovoj ukupnosti, sukladno čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 - dalje: ZPP), ovaj sud nalazi konačno postavljene tužbene zahtjeve osnovanim.

10. Prije svega valja reći da je uvidom u djelomični povijesni izvadak iz sudskog registra dostupan na službenim internetskim stranicama Sudskog registra Republike Hrvatske utvrđeno, a među strankama nije ni sporno, da je raniji naziv tuženika glasio Hypo Alpe-Adria-Bank d.d.

11. Među strankama nije sporno, a proizlazi i iz Ugovora o kreditu broj: 186-01/2007 sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine od 10. siječnja 2007. potvrđenom kod javnog bilježnika 15. siječnja 2007. (str. 8-18 spisa, dalje: Ugovor o kreditu), da je tužitelj kao korisnik kredita sklopio s tuženikom (ranije Hypo Alpe-Adria-Bank) kao bankom ugovor o kreditu kojim je tuženik odobrio i stavio na raspolaganje tužitelju kredit u iznosu od 222.400,00 CHF u kunsjoj protuvrijednosti po srednjem tečaju za CHF tuženika važećem na dan korištenja kredita, za kupnju stana, uz redovnu kamatu po kamatnoj stopi koja je promjenjiva sukladno odluci tuženika, a koja je na dan sklapanja ugovora iznosila 4,50% godišnje, te s rokom otplate kredita od 180 mjeseci, pri čemu se kredit otplaćuje u 180 mjesečnih anuiteta u kunsjoj protuvrijednosti po srednjem tečaju za CHF tuženika važećem na dan plaćanja. Također nije sporno, a proizlazi i iz Aneksa br. 1 uz Ugovor o kreditu broj: 186-01/2007 sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine od 14. prosinca 2011. potvrđen kod javnog bilježnika 15. prosinca 2011. (str. 20-23 spisa) da je tim aneksom odobren moratorij na otplatu glavnice kredita za razdoblje od 30. studenoga 2011. do 31. svibnja 2012., te da je stoga izmijenjena odredba čl. 3. Ugovora o kreditu na način da je ugovoreno da se na glavicu kredita obračunavaju kamate od 5,25% (prvotno je ugovoreno 4,50%), koja kamatna stopa je promjenjiva, te je

ugovoreno da se kamate za vrijeme trajanja moratorija ne naplaćuju, a rok vraćanja kredita je određen do 31. siječnja 2022.

12. Tuženik također ne osporava da je tijekom otplate kredita u više navrata mijenjao ugovorenu kamatnu stopu, zbog čega je došlo do razlike u kamatama sadržanima u mjesečnim anuitetima, te ne osporava da je tijekom otplate kredita došlo do promjene u tečaju tuženika za CHF.

13. Međutim, među strankama je sporno jesu li ništetne odredbe Ugovora o kreditu kojima je ugovoreno pravo tuženika mijenjati kamatnu stopu i time povećavati mjesečne anuitete, kao i jesu li ništetne odredbe Ugovora o kreditu kojima je ugovorena valutna klauzula, te su s tim u svezi sporni i osnova i visina tužbenog zahtjeva. Također je sporno je li u konkretnom slučaju nastupila zastara potraživanja.

14. Svjedokinja Ksenija Vasilevski u svom iskazu u bitnom navodi da je od 2000. pa do 2015. godine bila zaposlena kod tuženika na radnom mjestu voditelja dvaju poslovnica u Zagrebu i to u Petrovaradinskoj ulici i u Rudeškoj cesti, no da se tužitelja kao klijenta tuženika ne sjeća. Također navodi da je radeći kod tuženika s klijentima vezano za ugovore o kreditu, klijentima objašnjavala uvjete kredita odnosno odredbe ugovora.

15. Svjedokinja Josipa Vrdoljak u svom iskazu u bitnom navodi da je zaposlena kod tuženika od 1. prosinca 2006., s time da je u početku radila kao kreditni referent na adresi tuženika Trakošćanska 4, a potom na kreditnim rizicima, no tužitelja se kao klijenta banke ne sjeća. Još navodi je banka odobravalala kredite u valuti CHF i EUR i ugovor je sklapao u onoj valuti kako se klijent odlučio. Klijentu su objašnjavali uvjete kredita na način da im je rečeno da će rata kredita ovisiti o promjeni tečaja CHF, te su postupali sukladno tada važećim uputama i procedurama. Još navodi da je jedan od parametara za promjenu kamatne stope kod kredita bio LIBOR, no ne sjeća se što je objašnjavano klijentu o značenju LIBOR-a.

16. Prvotni tužitelj Boris Mrđen u svom iskazu u bitnom navodi da je sklopio s tuženikom predmetni stambeni kredit, te je naknadno sklopio i aneks toga ugovora. Nadalje navodi da je odlučio zatražiti kredit upravo od tuženika, s obzirom na to da je s tuženikom od ranije poslovno surađivao, te je kod tuženika imao sve račune. Nadalje navodi da su mu tadašnji šef poslovnice tuženika na adresi Trakošćanska 6, Tom Gudelj, kao i ostali djelatnici te poslovnice, predlagali da digne kredit u švicarskim francima jer mu je to najpovoljnije, a on sam kao elektrotehničar po struci nije imao financijskih znanja. Znao je da je ugovorena kamatna stopa od 4,50%, no ne sjeća se da bi mu itko obrazlagao značenje promjenjive kamatne stope. S obzirom na svoje prihode, znao je da će ratu kredita moći uredno plaćati, međutim, naknadno je došlo do velikog porasta tečaja CHF, a osim toga banka je u više navrata povećala kamatnu stopu. Na temelju aneksa Ugovora o kreditu odobren mu je moratorij na otplatu glavnice kredita na razdoblje od 6 mjeseci, a 2013. godine je podmirio sve obveze po tom kreditu i brisano je založno pravo na stan. Još navodi da mu javni bilježnik prilikom solemnizacije Ugovora o kreditu nije obrazlagao značenje ni valutne klauzule ni promjenjive kamatne stope. Prije potpisivanja ugovor je pročitao, te javnom bilježniku nije postavljao nikakva pitanja i smatrao je da se solemnizacija obavlja zbog hipoteke na stanu. Dopunski saslušan na ročištu 29. travnja 2022. tužitelj dodaje da je namjena kredita bila stambeni kredit radi rješavanja stambenog

pitanja te da se radi upravo o stanu u kojem živi s obitelji na adresi Gundulićeva 56. Još navodi da prilikom zaključenja ugovora nije posebno razgovarao s djelatnikom banke o različitim ugovornim odredbama, tako da mu nisu objašnjene odredbe koji se odnose na promjenjivost kamatne stope i valutnu klauzulu u CHF.

17. Sud je u pogledu relevantnih činjenica u cijelosti prihvatio iskaz tužitelja, jer je jasan, logičan i životan. Sud je iz istih razloga u pogledu relevantnih činjenica prihvatio i iskaz svjedokinja Ksenije Vasilevski i Josipe Vrdoljak.

18. Na temelju tako izvedenih dokaza sud je prvenstveno utvrdio da je tužitelj prilikom zaključivanja predmetnog Ugovora o kreditu i tijekom otplate predmetnog kredita imao svojstvo potrošača. Naime, u odredbi čl. 3. st. 1. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 96/03, u daljnjem tekstu: ZPP) određeno je da je potrošač svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao na tržištu u svrhe koje nisu namijenjene njegovom zanimanju niti njegovoj poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti. U konkretnom slučaju je uvidom u Ugovor o kreditu utvrđeno da je tužitelj kao fizička osoba zaključio predmetni ugovor, da je namjena kredita bila kupnja stana, te da je iznos kredita uplaćen na račun prodavatelja na temelju Ugovora o kupoprodaji nekretnina od 4. siječnja 2007. (čl. 2. Ugovora o kreditu). Također je iz iskaza tužitelja utvrđeno da je predmetni kredit utrošen na kupnju stana u kojem tužitelj i danas živi s obitelji.

19. Nadalje, valja reći da je presudama Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-7129/2013 od 13. lipnja 2014. i poslovni broj PŽ-6632/2017 od 14. lipnja 2018. pravomoćno utvrđeno da je tuženik povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita sklapanjem ugovora o kreditu koristeći u njima nepoštene i ništetne ugovorne odredbe ugovaranjem redovne kamatne stope koja je promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom tuženika i ugovaranjem valute uz koju je vezana glavnica švicarski franak, sve suprotno odredbama čl. 81., čl. 82. i čl. 90. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 96/03 - dalje: ZPP/03) u razdoblju do 6. kolovoza 2007., a od 7. kolovoza 2007. do 31. prosinca 2008. suprotno odredbama čl. 96. i čl. 97. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 79/07, 125/07, 75/09, 79/09., 89/09 i 133/09 - dalje: ZPP). Pri tome valja napomenuti da su navedene presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske dostupne na službenim internetskim stranicama toga suda.

20. Nadalje valja reći da je odredbom čl. 502. c ZPP-a propisano da se fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz kolektivne tužbe (iz čl. 502.a st. 1. ZPP-a) da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanje tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štiti. U tom će slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati. S tim u vezi valja napomenuti da pojam naknade štete u smislu čl. 502.c ZPP-a treba tumačiti u smislu uklanjanja posljedica povrede, pa time i prava tražiti vraćanje onog što je stečeno zbog takve povrede, na što upućuje i činjenica da je posljednjim izmjenama i dopunama ZPP-a ("Narodne novine" br. 70/19) izmijenjen sadržaj navedene odredbe članka 502.c na način da je sada i izričito propisano da se fizičke i pravne osobe mogu pozvati na pravno utvrđenje iz postupaka po kolektivnoj tužbi i u parnicama radi isplate. Stoga je ovaj sud, suprotno tvrdnjama tuženika, vezan za utvrđenje iz gore navedenih presuda.

21. Sukladno odredbi čl. 59. ZZP/03 ugovor o potrošačkom zajmu mora sadržavati podatke potrebne za identifikaciju ugovora, odredbe o uvjetima pod kojima se zajam odobrava, a poglavito: odredbu o iznosu zajma, odredbu o godišnjoj kamatnoj stopi i pretpostavkama pod kojima se godišnja kamatna stopa može promijeniti, odredbu o troškovima koji se u vrijeme sklapanja ugovora naplaćuju te pretpostavkama pod kojima se ti troškovi mogu promijeniti, odredbu o realnim godišnjim kamatama na zajam (efektivnoj kamatnoj stopi), odredbu o pretpostavkama pod kojima realna godišnja kamata na zajam može biti promijenjena, odredbu o iznosu, broju i razdoblju ili datumu otplate pojedinih obroka zajma, odredbu o ukupnom trošku zajma, odredbu o obvezi i uvjetima štednje ili pologa novca, ako je to pretpostavka za odobrenje zajma, godišnji kamatnjak za zajam i kamatnjak za sredstva pologa ako je polog pretpostavka za odobrenje zajma, odredbu o sredstvima osiguranja plaćanja, odredbu o pretpostavkama i postupku raskida ugovora o zajmu.

22. Sukladno odredbi čl. 81. st. 1. ZZP/03, ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, a sukladno odredbi čl. 81. st. 2. ZZP/03, smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca.

23. Sukladno odredbi čl. 87. st. 1. ZZP/03, nepoštena ugovorna odredba je ništava.

24. Sukladno odredbi čl. 269. st. 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15 - dalje: ZOO) činidba kao objekt ugovorne obveze mora biti moguća, dopuštena i određena, odnosno odrediva. Pri tome je u odredbi čl. 272. ZOO-a određeno da je činidba odrediva ako ugovor sadrži podatke pomoću kojih se može odrediti ili su strane ostavile trećoj osobi da ju odredi. Ako ta treća osoba neće ili ne može odrediti činidbu, ugovor je ništetan. Nadalje, u odredbi čl. 270. st. 1. ZOO-a propisano je da kad je činidba nemoguća, nedopuštena, neodređena ili neodrediva, ugovor je ništetan.

25. Iz izvedenih dokaza, a uzimajući u obzir citirane zakonske odredbe, proizlazi da su ništetne odredbe Ugovora o kreditu u dijelovima u kojem je ugovorena promjenjivost ugovorne kamatne stope sukladno odluci tuženika, a uslijed kojih je došlo do povećanja kamatne stope.

26. Naime, sklopljeni ugovor ne sadrži referentnu stopu koja se primjenjuje na početnu kamatnu stopu, a niti precizan način utvrđivanja promjene kamatne stope. U ugovoru nisu jasno određeni parametri za promjenu kamatne stope, a budući da ugovorna odredba o promjenjivoj kamatnoj stopi predstavlja odredbu unaprijed formuliranog standardnog ugovora tuženika, smatra se da se o istoj nije pojedinačno pregovaralo (čl. 81. st. 2. ZZP/03), što bi proizlazilo i iz iskaza tužitelja, dok tuženik nije dokazao suprotno. Ovdje valja dodati da, suprotno mišljenju tuženika, niti odabir između više predloženih ugovora ne bi predstavljao pojedinačno pregovaranje o ugovornim odredbama. Nadalje valja reći da ugovorena redovna kamata sadržajno odgovara naknadi koju se korisnik kredita obvezuje platiti za korištenje iznosa

novčanih sredstava odobrenih od strane kreditora (banke) na određeno vremensko razdoblje, uz obvezu vraćanja iskorištenog iznosa novca, sve u vrijeme i na način kako je to Ugovorom o kreditu i ugovoreno. Stoga odredba o takvoj kamati mora biti određena odnosno barem odrediva u smislu odredbi čl. 269. st. 2. ZOO-a i čl. 272. ZOO-a.

27. U čl. 6. Ugovora o kreditu ugovorena je promjenjivost kamatne stope sukladno Odluci o kamatnim stopama ili drugom aktu tuženika, pri čemu nisu jasno određeni parametri odnosno kriteriji pod kojima se može mijenjati kamatna stopa. Stoga sud nalazi da odredbe Ugovora o kreditu koje se odnose na promjenjivost kamatne stope nisu bile ni određene, a niti odredive u trenutku sklapanja toga ugovora. Osim toga, navedeni ugovor je sklopljen bez pojedinačnog pregovaranja o takvim ugovornim odredbama, čime je tužitelj kao potrošač stavljen u neravnopravan položaj u odnosu na banku. Stoga sud nalazi i da sporne odredbe o promjenjivosti kamatne stope predstavljaju nepoštene odredbe u smislu čl. 81. st. 1. ZZP-a.

28. Sukladno odredbi čl. 3. st. 1. Direktive 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. ugovorna odredba o kojoj se nisu vodili pojedinačni pregovori smatra se nepoštenom ako u suprotnosti s uvjetom o dobroj vjeri, na štetu potrošača prouzroči znatniju neravnotežu u pravima i obvezama stranaka proizašlima iz ugovora. Prema odredbi čl. 5. iste Direktive u slučaju ugovora u kojem se potrošaču sve ili određene odredbe nude u pisanom obliku, te odredbe uvijek moraju biti sročene jasno i razumljivo. Navedene odredbe predmetnog ugovora koja promjenu ugovorne kamate čine ovisnom isključivo o odluci jednog ugovaratelja, bez da istovremeno precizno odrede uvjete promjenjivosti i referentnu stopu za koju se veže promjena, uzrokuju neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača jer dolazi do situacije da vjerovnik jednostrano određuje obvezu dužnika, koju promjenu dužnik ne može predvidjeti, a pravilnost promjene ne može ni provjeriti jer nema nikakvih egzaktnih kriterija. Tužitelju je prilikom zaključenja Ugovora o kreditu trebalo objasniti razloge promjene kamatne stope, pojedinačno o tome razgovarati i na taj način omogućiti tužitelju kao potrošaču da pristane na takve odredbe (koje jasno definiraju uvjete i razloge zbog kojih se kamatna stopa može mijenjati) i iskoristi neke od navedenih solucija odnosno prigovori povećanju stope redovne kamate ili zatraži okončanje ugovornog odnosa. Primjenom navedenih ugovornih odredbi tuženik je izbjegao utjecaj druge ugovorne strane (tužitelja) na cijenu, što je suprotno odredbi čl. 247. ZOO-a koja propisuje da je ugovor sklopljen kad su se ugovorne strane suglasile o bitnim sastojcima ugovora. Takve jednostrano određene ugovorne odredbe protivne su i načelu savjesnosti i poštenja iz čl. 4. ZOO-a jer je neizvjesna visina novčanog iznosa koji tužitelj mora vratiti tuženiku.

29. Slijedom svega navedenoga, sud je utvrdio da je ugovorna odredba kojom je propisana promjenjivost kamatne stope ništetna.

30. Sukladno odredbi čl. 323. st. 1. ZOO-a, u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takvog ugovora, a ako to nije moguće ili se narav onoga što je ispunjeno protivi vraćanju, ima se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako zakon što drugo ne određuje. Nadalje, sukladno odredbi čl. 323. st. 2. ZOO-a, ugovaratelj koji je kriv za sklapanje ništetnog ugovora odgovoran je svome suugovaratelju za štetu koju trpi zbog ništetnosti ugovora ako ovaj nije znao ili

prema okolnostima nije morao znati za postojanje uzroka ništetnosti. Slijedom navedenog, tuženik je zbog ništetnih ugovornih odredbi Ugovora o kreditu u obvezi platiti tužitelju razliku u vidu više plaćenog iznosa kamate, u smislu odredbe čl. 1111. st. 1. ZOO-a.

31. Radi utvrđenja visine predmetnog dugovanja izveden je dokaz financijskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Mariju Tkalecu iz društva Vještak Tkalec d.o.o.

32. Iz nalaza i mišljenja vještaka Marija Tkaleca iz "Vještak Tkalec" d.o.o. od 10. kolovoza 2016. proizlazi da je po predmetnom kreditu primjenom promjenjive kamatne stope u odnosu na početno ugovorenu kamatnu stopu, u utuženom razdoblju, odnosno od 30. rujna 2007. do 30. studenoga 2011. više plaćeno ukupno 5.493,76 CHF, specificirano po datumima i iznosima u tablici koja je sastavni dio nalaza i mišljenja. Pritom je iz navedenog nalaza i mišljenja vještaka vidljivo da se navedeni izračun odnosi na razliku između anuiteta ugovorenih po početnoj ugovorenoj kamatnoj stopi i plaćenih iznosa po osnovi otplate kredita.

33. Tužitelj je u cijelosti prigovorio nalazu i mišljenju vještaka navodeći da je vještak izračunao razliku između plaćenih mjesečnih anuiteta u odnosu na početni anuitet, u kojem smislu je nalaz matematički točan, međutim, tužitelj smatra da je vještak trebao izračunati razliku samo između dijela anuiteta koji se odnosi kamatu koja je trebala biti obračunata i plaćena po osnovnom otplatnom planu i kamate koja je stvarno obračunata i plaćena.

34. Vještak se pisanim putem očitovao na prigovore tužitelja te je u dopuni nalaza i mišljenja od 2. prosinca 2016., ispravljenoj u pogledu valute na ročištu 8. studenoga 2017., naveo da razlika između redovne kamate u anuitetu utvrđenom po promjenjivoj kamatnoj stopi i redovne kamate u anuitetu utvrđenom po početno ugovorenoj kamatnoj stopi u utuženom razdoblju odnosno od 30. rujna 2007. do 30. studenoga 2011. iznosi ukupno 10.324,74 CHF (više zaračunato), pri čemu su više zaračunati mjesečni iznosi redovne kamate specificirani po anuitetima u tablici koja je sastavni dio te dopune nalaza i mišljenja. Još je naveo da je tužitelj kao dospijeća mjesečnih razlika naznačio dospijeća anuiteta odnosno redovne kamate u anuitetu, te je vještak prikazao razlike na temelju izračuna kamata po početnoj i promjenjivoj kamatnoj stopi, a što znači samo teoretski i računski. Prikazana razlika nije ni u kakvoj vezi s plaćanjem jer je utužena teoretska razlika (koliko bi bila kamata u jednoj varijanti, a koliko u drugoj varijanti, te razlika tih kamata). Konačno, iz dopune nalaza i mišljenja proizlazi da je u prikazanom izračunu otplatna kvota premalo zaračunata (iz tablice je vidljivo da razlika iznosi -3,430,38 CHF).

35. Tuženik je također u cijelosti prigovorio nalazu i mišljenju vještaka, navodeći da je vještak trebao utvrditi razliku anuiteta između otplatnog plana s promjenjivom kamatnom stopom i otplatnog plana s ugovorenom kamatnom stopom od 4,50%. Također je naveo da je vještak uzeo u obzir sve uplate tužitelja koje obuhvaćaju i zatezne kamate i troškove, a ne samo uplate koje se odnose na anuitete, te da je, osim toga, pogrešno utvrdio visinu pojedinih uplata, što je vidljivo iz dokumentacije.

36. Vještak se i usmeno očitovao na prigovore stranaka, te je u svom usmenom očitovanju na ročištu 8. ožujka 2017. naveo da u cijelosti ostaje kod navedene

dopune nalaza i mišljenja. U odnosu na prigovor tuženika da je vještak prilikom izrade osnovnog nalaza i mišljenja od 10. kolovoza 2016. uzeo u obzir sve uplate tužitelja, dakle, zatezne kamate i ostale troškove, a ne samo uplate koje se odnose na anuitete, vještak je naveo da mu je zadatak bio utvrditi je li primjenom promjenjive kamatne stope više plaćeno po predmetnom ugovoru o kreditu u odnosu na početno ugovorenu kamatnu stopu, pa su stoga uzeti u obzir cijeli iznosi uplata. Još je naveo da kao obveza po kreditu nisu uzeti u obzir troškovi i zatezne kamate, jer u varijanti da je obveza tužitelja po početnoj kamatnoj stopi, mijenjaju se i iznosi zatezne kamate, a upitni su i troškovi.

37. Vještak Tkalec se potom i pisanim putem dopunski očitovao na prigovore tuženika, te je u svom pisanom očitovanju od 14. ožujka 2017. korigirao prvotni nalaz i mišljenje i naveo da je po predmetnom kreditu primjenom promjenjive kamatne stope u odnosu na početno ugovorenu kamatnu stopu, u utuženom razdoblju odnosno od 30. rujna 2007. do 30. studenoga 2011. više plaćeno ukupno 5.313,76 CHF, specificirano po datumima i iznosima u nalazu. Još je naveo da se razlike u odnosu na osnovni nalaz i mišljenje odnose na korigirane uplate od 12. svibnja 2010. do 31. ožujka 2011.

38. Tužitelj nije imao primjedbi na dopunu nalaza i mišljenja vještaka od 2. prosinca 2016., dok je prigovorio pisanom dopunskom očitovanju vještaka od 14. ožujka 2017. iz istih razloga iz kojih je prigovorio i prvotnom nalazu i mišljenju vještaka. Tuženik je, s druge strane, prigovorio cjelokupnom nalazu i mišljenju vještaka.

39. Slijedom navedenoga, vještak Tkalec je na ročištu 16. rujna 2021. usmeno detaljno obrazložio svoj nalaz i mišljenje kao i njegove dopune. Vještak je tom prilikom naveo da je u dopuni nalaza i mišljenja od 2. prosinca 2016. utvrdio razliku između otplatnih planova odnosno između dijela anuiteta utvrđenog po početno ugovorenoj kamatnoj stopi koji se odnosi redovnu kamatu i dijela anuiteta utvrđenog po promjenjivoj kamatnoj stopi odnosno zaračunatog anuiteta po tuženiku po osnovi redovne kamate. Osim razlike tog dijela anuiteta po osnovi kamate, vještak je iskazao i razliku po osnovi otplatne kvote odnosno glavnice kredita. Vještak je pojasnio da se svaki anuitet sastoji od dijela kojim se otplaćuje glavnica i dijela kojim se otplaćuje kamata. Nadalje je naveo da se promjenom kamatne stope mijenja struktura glavnice i kamate, pa ako kamatna stopa raste, povećava se i dio kamate, a smanjuje se udio glavnice. Još je naveo da utvrđena razlika između redovnih kamata iznosi 10.324,74 CHF, pri čemu je istaknuo da se radi o razlici izračuna obveza, te da nije uzeo u obzir plaćanja, te je dodao da je razlika između otplatnih kvota odnosno dijela kojim se otplaćuje glavnica negativna. Ovdje valja napomenuti da su u zapisniku o održanom ročištu 16. rujna 2021. očitom omaškom navedeni iznosi u kunama, jer je iz tabele koja je sastavni dio dopune nalaza i mišljenja vještaka vidljivo da se radi o iznosima iskazanim u CHF, te da razlika otplatne kvote iznosi 3.430,38 CHF. Vještak je nadalje u svom iskazu istaknuo da takav izračun smatra neispravnim i netočnim, jer isti uzima u obzir samo razliku obveza, dok ne uzima u obzir kada je podmirena obveza i u kojem iznosu, a predmet spora je utvrditi više plaćeni iznos. Osim toga, na taj se način zanemaruje i zakonski redoslijed uračunavanja plaćanja, jer se obveza po anuitetu podmiruje uplatom na način da se prvo podmiruje redovna kamata, a nakon toga glavnica anuiteta, pa se ne može govoriti o više plaćenim iznosima po osnovi redovne kamate već o više plaćenim iznosima po osnovi anuiteta. Kada bi se uzimala razlika između rasknjiženog dijela uplate po banci po

osnovi redovne kamate i redovne kamate po anuitetu utvrđenom po početno ugovorenoj kamatnoj stopi, tada bi to opet bila teoretska razlika jer bi se baš taj rasknjiženi višak - iznos uplate na kamatu upotrijebio za plaćanje glavnice anuiteta. Vještak je nadalje naveo da tako, sukladno njegovoj dopuni nalaza i mišljenja od 2. prosinca 2016., ukupna obveza po kreditu obračunata po promjenjivoj kamatnoj stopi iznosi 93.663,41 CHF, dok ista obveza obračunata po početnoj kamatnoj stopi iznosi 86.769,05 CHF, pa je razlika tih obveza 6.894,36 CHF. Još je naveo da je u osnovnom nalazu i mišljenju i njegovom ispravku utvrđena razlika između obveza utvrđenih po početno ugovorenoj kamatnoj stopi tj. anuiteta koji čini otplatna kvota i redovna kamata, i plaćenih iznosa po osnovi otplate kredita. Pritom je napomenuo da u navedenom izračunu nije iskazan manje plaćeni iznos po osnovi obveza koje dospijevaju u razdoblju od 31. svibnja 2011. do 30. studenoga 2011., niti su uzete u obzir zatezne kamate obračunate na anuitete plaćene sa zakašnjenjem i troškovi.

40. Vještak se nakon usmenog očitovanja dopunski očitovao na prigovore stranaka i pisanim putem 27. listopada 2021., te je u tom dopunskom nalazu mišljenju naveo da je utuženo potraživanje na temelju ništetne odredbe ugovora o kreditu na temelju koje je tuženik obračunavao tužitelju veće kamatne stope od početno ugovorene kamatne stope. Iz navedenog pisanog očitovanja vještaka nadalje proizlazi da ukupna obveza po osnovi anuiteta utvrđenih na temelju početno ugovorene kamatne stope u utuženom razdoblju (30. rujna 2007. do 30. studenoga 2011.) iznosi 86.768,85 CHF, od čega se iznos od 49.939,19 CHF odnosi na glavnicu kredita, a iznos od 36.829,66 CHF na redovne kamate. Nadalje proizlazi da je po osnovi anuiteta dospjelih u utuženom razdoblju ukupno plaćen iznos od 93.640,41 CHF, s time da je tuženik navedeni iznos uplate rasknjižio tako da se iznos od 46.488,01 CHF odnosi na otplatu glavnice, a iznos od 47.152,40 CHF na otplatu redovne kamate. Još proizlazi da u navedene iznose uplata nisu uključeni dijelovi uplata kojima je podmirena zatezna kamata i troškovi opomena, već se ti iznosi odnose na podmirenje anuiteta. Dakle, proizlazi da razlika između ukupno plaćenog iznosa na ime anuiteta s jedne strane i anuiteta (ukupne obveze) utvrđene po početno ugovorenoj kamatnoj stopi iznosi 6.871,56 CHF (93.640,41 CHF ukupno plaćeno - 86.768,85 CHF), a što obračunato po srednjem tečaju tuženika na dan plaćanja iznosi 35.738,25 kn, pri čemu su mjesečni iznosi i dospijeća više plaćenih iznosa po osnovi anuiteta navedeni na stranicama 8 i 9 tog dopunskog nalaza i mišljenja. Nadalje proizlazi da razlika između rasknjiženog iznosa po osnovi redovne kamate po tuženiku i redovne kamate kao dijela anuiteta utvrđenog po početno ugovorenoj kamatnoj stopi iznosi ukupno 10.322,74 CHF (47.152,40 CHF ukupno rasknjižene uplate na ime redovne kamate – 36.829,66 CHF redovna kamata u anuitetu utvrđenom po početno ugovorenoj kamatnoj stopi), a što obračunato po srednjem tečaju tuženika na dan plaćanja iznosi 53.495,04 kn, pri čemu su mjesečni iznosi i dospijeća više plaćenih iznosa po osnovi anuiteta navedeni na stranicama 9 i 10 tog dopunskog nalaza i mišljenja. Međutim, vještak ističe da je u toj inačici nalaza po osnovi glavnice kredita u utuženom razdoblju manje plaćeno 3.451,18 CHF, te vještak i nadalje smatra da se više plaćeni iznos po osnovi otplate kredita može utvrđivati jedino na način da se plaćeni iznosi po osnovi otplate kredita umanje za anuitete utvrđene po početno ugovorenoj kamatnoj stopi i ostale obveze (troškove i zateznu kamatu). Dodaje da prema drugoj inačici, koja je sukladna stavu tužitelja, odnosno u slučaju da se uzme u obzir razlika između rasknjiženog dijela uplate po osnovi redovne kamate kao dijela anuiteta i redovne kamate kao dijela anuiteta

utvrđenog po početno ugovorenoj kamatnoj stopi, ne bi bio podmiren dio anuiteta koji se odnosi na glavnici u iznosu od 3.451,18 CHF.

41. Tužitelj je predložio da vještak dopuni nalaz i mišljenje na način da sačini specifikaciju iznosa od 5.008,98 CHF (za koji iznos je presudom od 26. siječnja 2018. odbijen tužbeni zahtjev tužitelja) na način da navede pojedinačne iznose više plaćen u kunama i datume dospijeca tih iznosa, dok tuženik nije imao prigovora na nalaz i mišljenje vještaka.

42. Vještak Tkalec je stoga 18. svibnja 2022. dostavio ovome sudu još jednu dopunu svog nalaza i mišljenja u kojoj navodi da je presudom donesenom u ovome postupku 26. siječnja 2018. tužitelju dosuđena razlika između plaćenih iznosa po osnovi otplate kredita i anuiteta utvrđenih po početno ugovorenoj kamatnoj stopi, u sveukupnom iznosu od 5.313,76 CHF u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB na dan isplate, dok je odbijen preostali dio tužbenog zahtjeva u iznosu od 5.008,98 CHF u kunskoj protuvrijednosti sa zateznim kamatama. Vještak nadalje navodi da se odbijeni dio tužbenog zahtjeva u iznosu od 5.008,98 CHF odnosno 27.252,67 kn odnosi na razliku između dosuđenog iznosa i iznosa koji se odnosi na razliku između kamate kao dijela anuiteta zaračunatog po tuženiku po promjenjivoj kamatnoj stopi i kamate kao dijela anuiteta obračunate po početno ugovorenoj kamatnoj stopi. U nastavku dopunskog nalaza i mišljenja vještak navodi mjesečne više plaćene iznose po osnovi kamate kao dijela anuiteta izražene u švicarskim francima i kunama, te datume plaćanja tih iznosa.

43. S obzirom na to da iz dopunskog nalaza i mišljenja vještaka Tkaleca od 27. listopada 2021. proizlazi da razlika između ukupno plaćenog iznosa i ukupne obveze utvrđene po početnoj ugovorenoj kamatnoj stopi iznosi 6.871,56 CHF, dok je presudom donesenom u ovoj pravnoj stvari 26. siječnja 2018. prvotnom tužitelju dosuđen iznos od 5.313,76 CHF sukladno ranijem dopunskom nalazu i mišljenju istog vještaka od 14. ožujka 2017., vještak Tkalec je pozvan očitovati se o tome je li navedenom presudom obuhvaćen cjelokupni više plaćeni iznos po predmetnom Ugovoru o kreditu uslijed primjene viših kamatnih stopa u odnosu na obvezu utvrđenu primjenom početno ugovorene kamatne stope.

44. Vještak Tkalec je stoga 10. travnja 2026. dostavio sudu dopunski nalaz i mišljenje u kojem je naveo da je, na temelju provedene usporedbe nalaza od 13. ožujka 2017. (zaprimljenog na sud 14. ožujka 2017.) i dopunskog nalaza od 27. listopada 2021., mišljenja da točkom I. izreke presude donesene u ovoj pravnoj stvari 26. siječnja 2018. nije obuhvaćen cjelokupni više plaćeni iznos, s obzirom na to da je presudom dosuđen iznos od 5.313,76 CHF, te tom presudom nije obuhvaćena razlika od 1.557,80 CHF. Iz dopunskog nalaza i mišljenja vještaka Tkaleca nadalje proizlazi da razlika od 1.557,80 CHF predstavlja iznos koji nastaje uračunavanjem između anuiteta prekomjerno pokrivenih presudom i anuiteta pokrivenih u nedostatnom iznosu. Ona se odnosi na kasne skupne uplate iz 2010. i 2011. godine za anuitete 31–45 i 52–58 koji u originalnom nalazu nisu bili ispravno alocirani po pojedinim anuitetima. Još proizlazi da ukupna razlika od 1.557,80 CHF predstavlja protuvrijednost od 8.501,14 kn po ugovorenom tečaju na dan uplate, odnosno protuvrijednost od 1.128,30 EUR po fiksnom konverzijskom tečaju, te se odnosi na četiri uplate koje vještak specificira po iznosima i datumima uplata u tablici koja je sastavni dio tog dopunskog nalaza i mišljenja.

43. Sud u cijelosti prihvatio dopunski nalaz i mišljenje vještaka Tkaleca dostavljen sudu 10. travnja 2026., jer je jasan, detaljno obrazložen, stručan i sačinjen na temelju relevantne dokumentacije, tim više što nijedna od stranaka nije imala primjedbi na taj dopunski nalaz i mišljenje, te su stranke na zadnjem ročištu 28. travnja 2026. suglasno navele da nije potrebno dodatno usmeno saslušavati vještaka Tkaleca i da nemaju daljnjih dokaznih prijedloga, te su predložile zaključiti glavnu raspravu.

44. Sud je prihvatio i ranije nalaze i mišljenje vještaka Tkaleca i njegova očitovanja u dijelovima koji nisu u suprotnosti s prihvaćenim dopunskim nalazom i mišljenjem istoga vještaka od 10. travnja 2026., dok u preostalim dijelovima isti nisu prihvaćeni, s obzirom na to da su korigirani navedenom posljednjim dopunskim nalazom i mišljenjem od 10. travnja 2026.

45. Ovdje valja reći da sud nije posebno cijenio vještački nalaz od 28. rujna 2015. izrađen po stalnom sudskom vještaku za računovodstvenu i financijsku struku Mladenu Štefančiću (str. 26-29 spisa), jer je isti izrađen na zahtjev tužitelja izvan ovoga postupka.

46. Dakle, na temelju tako izvedenih dokaza, i to prvenstveno iz dopunskih nalaza i mišljenja vještaka Tkaleca od 27. listopada 2021. i 10. travnja 2026., utvrđeno je da je tužitelj zbog promjene kamatne stope na temelju ništetne ugovorne odredbe preplatio tuženiku po predmetnom Ugovoru o kreditu iznos od ukupno 6.871,56 CHF, dakle, navedeni iznos predstavlja razliku između ukupno plaćenog iznosa po osnovi anuiteta i anuiteta (ukupne obveze) utvrđenih po početno ugovorenoj kamatnoj stopi. Također je utvrđeno da je presudom u ovoj pravnoj stvari tužitelju po toj osnovi već dosuđen iznos od 5.313,76 CHF, dok je prestala razlika u iznosu od 1.557,00 CHF, a koja predstavlja protuvrijednost iznosa od 8.501,14 kn po ugovorenom tečaju na dan uplate, odnosno protuvrijednost iznosa od 1.128,30 EUR po fiksnom konverzijskom tečaju.

47. Ovdje još valja reći da tuženik neosnovano ističe prigovor zastare potraživanja tužitelja. Ovo stoga što je podnošenjem kolektivne tužbe Trgovačkom sudu u Zagrebu za zaštitu kolektivnih prava (koja tužba je podnesena 4. travnja 2012., kako to proizlazi iz presude Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-2245/17 od 20. ožujka 2018. dostupne na službenim internetskim stranicama Vrhovnog suda Republike Hrvatske, a stranke ni ne tvrde drugačije) u smislu odredbe čl. 241. ZOO-a prekinut tijekom zastare, pa je zastara u odnosu na zahtjev po osnovi preplaćene razlike zbog jednostranog povećanja kamatne stope počela teći ispočetka pravomoćnim okončanjem spora pred Visokim trgovačkim sudom Republike Hrvatske donošenjem presude poslovni broj PŽ-7129/2013 od 13. lipnja 2014., koja je dostupna na službenim internetskim stranicama Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske (tako i VSRH u odluci Rev-2245/17 od 20. ožujka 2018.). Slijedom navedenog, te kako je tužba u ovoj pravnoj stvari od 26. studenoga 2015., tako je razvidno da nije protekao petogodišnji zastarni rok koji se primjenjuje kod instituta stjecanja bez osnove, sukladno odredbi čl. 225. ZOO-a.

48. Navedeno bi proizlazilo analogijom iz odredbe članka 118. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 41/14 i 110/15) kojom je propisano da odluka suda u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača iz čl. 106. st. 1. u smislu postojanja

povrede propisa zaštite potrošača iz čl. 106. st. 1. toga zakona obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je prouzročena postupanjem tuženika, ali i smisla i cilja podnošenja kolektivnih tužbi kojima je, kako je to navedeno u odredbi članka 106. istog Zakona, cilj zaštititi prava potrošača pa je takvom tužbom u smislu ostvarenja potrošačeve tražbine prekinuta zastara u smislu članka 241. ZOO-a.

49. Slijedom svega navedenoga, naloženo je tuženiku isplatiti tužiteljima iznos od 1.128,30 EUR.

50. Tužitelju su nadalje, imajući u vidu da tuženik nije bio savjestan, jer je isključivo on sastavio Ugovor o kreditu i predložio ga prema unaprijed pripremljenom sadržaju predniku tužitelja, na temelju odredbe čl. 1115. ZOO-a dosuđene i zatezne kamate tekuće na pojedinačne iznose od dana plaćanja svakog pojedinačnog iznosa tuženiku, a sukladno dopunskom nalazu i mišljenju vještaka Tkaleca od 10. travnja 2026. Visina stope zatezne kamate određena je sukladno odredbi čl. 29. st. 2. ZOO-a.

51. Slijedom svega navedenoga, odlučeno je kao u t. I. izreke ove presude.

52. Odluka o parničnom trošku sadržana u t. II. izreke ove presude temelji se na odredbama čl. 154. st. 1. ZPP i čl. 155. ZPP. Tužiteljima je priznat trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku, sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 138/23 i 107/25 - dalje: Tarifa), te sukladno troškovniku i vrijednosti predmeta spora prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu, pri čemu je ta vrijednost za razdoblje do donošenja presude 26. siječnja 2018. uvećana za iznos koji je predniku tužitelja pravomoćno dosuđen tom presudom. Tužiteljima je tako priznat trošak zastupanja kako slijedi: za sastavljanje tužbe 100 bodova (Tbr. 7/1 Tarife), za zastupanje tužitelja na ročištima 2. 2. 2016., 8. 4. 2016., 8. 3. 2017., 4. 10. 2017. i 12. 12. 2017. za svako po 100 bodova (Tbr. 9/1 Tarife), za sastavljanje podneska od 14. 2. 2016., 22. 9. 2016. i 13. 4. 2017. za svaki po 100 bodova (Tbr. 8/1 Tarife), za sastavljanje podneska od 16. 10. 2017. 25 bodova (Tbr. 8/4 Tarife), za sastavljanje žalbe 93,75 bodova (Tbr. 10/1 Tarife), za zastupanje na ročištima 16. 9. 2021. i 29. 4. 2021. za svako po 75 bodova (Tbr. 9/1 Tarife), za sastavljanje podnesaka od 27. 6. 2022., 5. 1. 2023. i 18. 12. 2023. za svaki po 18,75 bodova (Tbr. 8/4 Tarife), za zastupanje na ročištima 18. 2. 2026. i 28. 4. 2026. za svako po 82,5 bodova (Tbr. 9/1 Tarife, uvećano za 10% na temelju Tbr. 40/1 Tarife), za sastavljanje podneska od 22. 4. 2026. 82,75 bodova (Tbr. 8/1 Tarife, uvećano za 10% na temelju Tbr. 40/1 Tarife), i za sastavljanje podneska od 2. 1. 2024. 20,63 bodova (Tbr. 8/4 Tarife, uvećano za 10% na temelju Tbr. 40/1 tarife), što ukupno iznosi 1.493,38 bodova, a uz vrijednost jednog boda od 2,00 EUR prema važećoj Tarifi, te uvećano za 25% po osnovi poreza na dodanu vrijednost iznosi 3.733,45 EUR. Tužiteljima je također priznat trošak financijskog vještačenja u ukupnom iznosu od 331,81 EUR, te trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 142,68 EUR, sudske pristojbe na presudu u iznosu od 142,68 EUR i na žalbu u iznosu od 186,41 EUR.

38. Slijedom navedenog, tužiteljima je priznat parnični trošak u ukupnom iznosu od 4.537,03 EUR, pa kako nije sporno da je predniku tužitelja u ovome postupku već pravomoćno dosuđen iznos parničnog troška od 732,44 EUR (5.518,57 kn), tako je tužiteljima valjalo dosuditi parnični trošak u iznosu od 3.804,59 EUR. Na tako dosuđen iznos tužiteljima su dosuđene zatezne kamate tekuće od dana donošenja ove presude (29. svibnja 2026.) do isplate, po stopi određenoj na temelju odredbe čl. 29. st. 2. ZOO.

U Zagrebu 29. svibnja 2026.

Sutkinja
Petra Kušević Fraculj

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe županijskom sudu, koja se podnosi putem ovoga suda. Žalba se podnosi pisanim putem u 4 primjerka, u roku od 15 dana od dana dostave ove presude.

DNA:

pun. I. i II-tužitelja

pun. tuženika

Broj zapisa: **9-30888-c5f74**

Kontrolni broj: **047d9-efe6a-3b91d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.